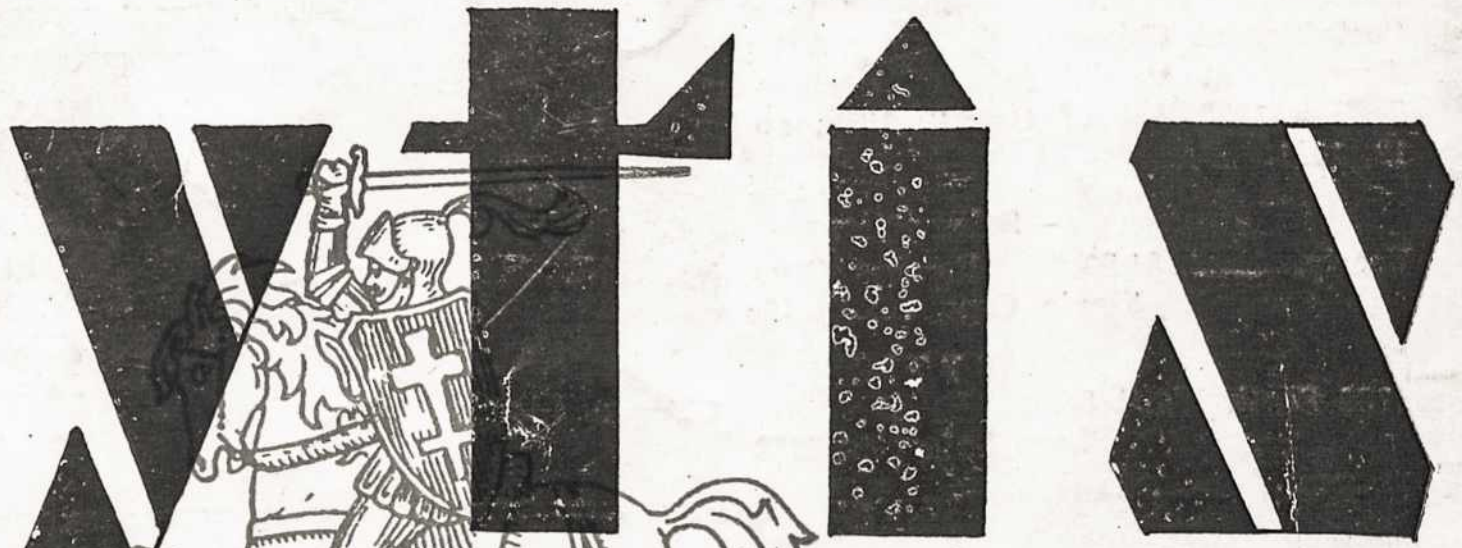
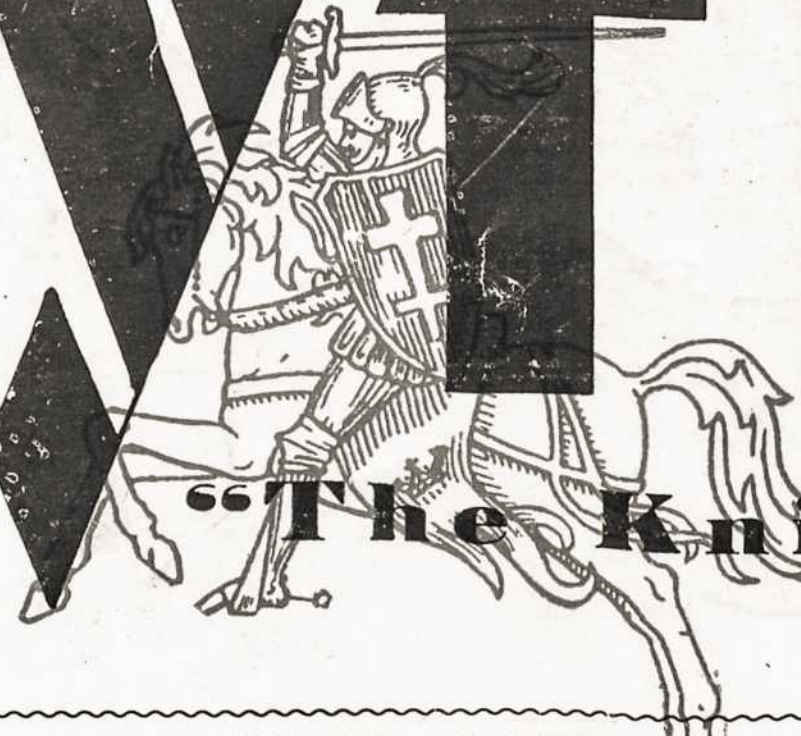

STUDENTU ZODIS
Marianpolis Colleege
Thompson , Conn.

"The Knight"

VOL. XXII

JANUARY - SAUSIO 1936

NO. 1 - 382

SNOW - BOUND

Courtesy of Chicago Art Institute

VYTIS—The Knight

Published monthly by
KNIGHTS OF LITHUANIA

Entered as second Class Matter Oct. 23, 1933 at the Postoffice at Chicago, Ill. Under Act of March 3, 1879. Accepted at special rate of postage provided for in Section 1103 Act of Oct. 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

—Subscriptions—

Yearly.....\$1.80 Foreign Countries.....\$2.00
Single Copy.....15c

VYTIS

4736 South Wood St.

Phone Lafayette 6298

Chicago, Illinois

Editor Rev. A. Valančius
Managing Editor Al. Manstavičius
Business Manager J. Poška

ŠIO "VYTIES" NR. BENDRADARBIAI:

P. S. Pettrow
Kun. J. Jusevičius
Stasys Pieža
P. Razvadauskas
Thomas Shamis
Juozas Kriščiūnas
A. J. Mažeika

DĖMĖSIO

During the past year we have been associated together thru our organization trying in our own way to bring our brothers and sisters, Catholic Lithuanians to a greater understanding of our ideals, to organize among them social and athletic groups with which to awaken the rest of the populace to the fact that there exist a Lithuanian Nation, a people of good qualities able to look after their younger generation, the "Men of Tomorrow", in a most fitting manner.

We have learned many thing — made mistakes — but we have gone forward to the extent that today many of our councils command a position in their respective communities.

Beginning this year with greater knowledge and experience, let us resolve to create a better understanding among ourselves and accomplish greater benefit for those who believe as we do, in united effort for "God and Country".

We know that we can rely upon your earnest effort and hope that this New Year will bring us together in mutual co-operation and understanding. Here is a poem by Edgar Guest which may be inspiring to you.

Al.

PRAYER FOR THE YEAR

Edger A. Guest

Grant me the strength from day to day
To bear what burdens come my way
Grant me through this bright New Year
More to endure and less to fear.
Help me to live that I may be
From spite and petty malice free.

Lord, as the New Year dawns today
Help me to put my faults away;
Let me be big in little things,
Grant me the joy which friendship brings,
Keep me from selfishness and spite
Let me be wise in what is right.

A happy New Year! Grant that I
May cause not tear in any eye.
When this New Year in time shall end
Let it be said: I've played the friend;
Have lived and loved and labored here
And made of a happy year.

Praeitam seime susirinę delegatai, su didžiu entuziasmu diskusavo reikalingumą savo namo spaustuvei.

Tam pačiam laike visos kuopos pasiryžo, šiam tikslu, sukelti nemažiau kaip \$25.00.

Iki šiam laikui tik keleta kuopų dalinai išpildė savo prižadą. Brooklyn, N. Y., 41 kuopa vienintelė kuri prisiuntė daugiau negu savo kvotą.

Visas šias aukas turėjo kuopos prisiūsti ne vėliau, kaip Spalių-October 1935 metų, 31mą dieną. Didžiama kuopų apie tai dar nėra nėpagalvoję. Dabartiniu laiku seimo rinkta komisija rengia knygutes dėl išlaimėjimo pinigų dovanų. Pelnas šio laimėjimo skiriamas naujų namų įsigyjimui. Knygutės susidaro iš 20 biletų, kurie parsiduos po 5c. Kiekvienas narys bei narė turėtų sugebėti išparduoti nors po vieną šių knygelių.

Sekančios dovanos yra skiriamos: 1. — \$25.00, 2. — \$15.00, 3. — \$10.00 ir penkios po \$1.00.

Prašom visų kuopų kuogreičiau pranešti komisijai kiek knygučių pageidauja. Komsijos antrašas: — JOHN WAINIS, 704 Washington Ave., Linden, N. J. Susirašinėjimo būdas turi but „First Class Mail“, uždarytam konverte, ne „post card“.

Šventėms praslinkus, gavę progą gerai atsidusti, gal rasim daugiau laiko mūsų organizacijos reikalams. Su pradžia metų kuopų tvarką perima vesti naujos valdybos. Kad būtų galima suteikti ir tikėtis koperacijos, prašom visų kuopų prisiūsti savo naujos valdybos vardus ir antrašus.

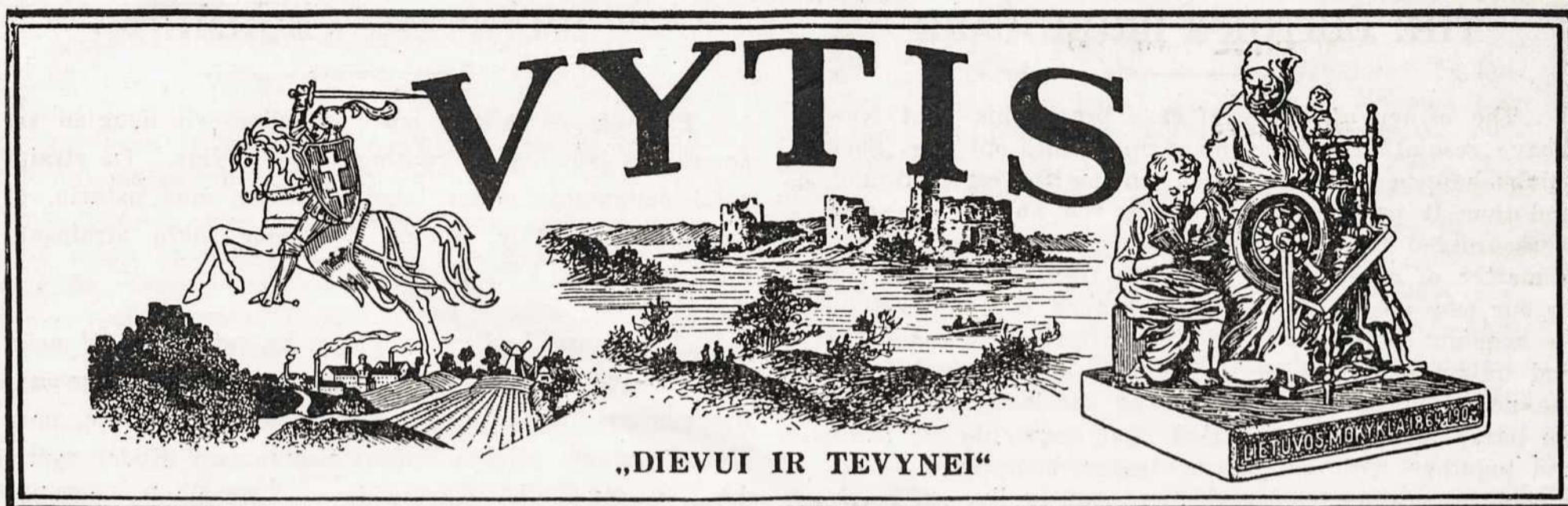
Pradedant su sekančia laida, Vyčių „Dainos“ choras suteiks žinių iš savo gyvenimo. — Dabartiniu laiku „Dainos“ chorui vadovauja muzikas - vargonininkas J. Rakauskas.

Kiekvieną metų šiuom laiku įvykdavo mūsų organizacijos naujų narių vėjus. Vajaus laikas yra atidėtas ant toliaus.

Prašom visų prisirengti tinkamai. Bus daugiau apie tai pranešta sekančioje laidoje.

Sulyg vėliausių žinių iš rytinių valstijų galima spręsti kad būsimas Vyčių seimas Providence, R. I., įvyks paskutinę savaitę Liepos-July mėnesio, būtent 28, 29 ir 30 dieneose.

Al.

NAUJŲ METŲ PASIRYŽIMAI

Šitai jau sulaukėme ir 1936-tuosius metus. Su Naujais Metais be abejonės visi iš mūsų padarėme vienokius ar kitokius pasikėtinimus—pasiryžimus — koki nors gerą darbą visuomenei ar sau atlikti, vengti savo klaidų, kuo nors savo gyvenimą pagerinti, patobulinti. Kurie-gi jokių pasiryžimų nepadarė, jiems ir Naujieji Metai neturi daug reikšmės, nes ištikro jie nežiūri į ateitį.

Mes Vyčiai, idealingos organizacijos nariai, turėtume ir savo organizacijos labui nors keletą pasiryžimų padaryti, patiems būti gerais organizacijos nariais ir taipgi stiprinti ir gerinti savo organizaciją. Nes nuo kiekvieno iš mūsų atskirai ir visų bendrai priklauso ir mūsų organizacijos stovis.

Iš daugelio galimų pasikėtinimų—pasiryžimų galima suminėti sekančius:

1) Niekuomet neatsilikti duoklėse į kuopą ir Centrą, gi jei dabar atsilikęs, tuojau užsimokėti.

2) Per šiuos metus kiekvienam įrašyti į savo organizaciją nors po vieną naują narį, arba gauti nors vieną „Vyčiui“ prenumeratą.

3) Pasiryžti šiais metais parodyti daugiau veiklumo netik kuopoje, bei apskrityje, bet ir abelnai mūsų organizacijos veikime.

4) Įsigyti savo organizacijos naują konstituciją, gerai ją išstudijuoti ir įgyvendinti savo ir kuopos gyveniman.

5) Visuomet netik ištaisai skaityti savo organą „Vytį“, bet taipgi rašyti korespondencijas ir straipsnelius apie mūsų veikimą į „Vytį“, taip ir į kitus katalikiškus laikraščius, ir abelnai skaityti ir remti savo spaudą.

6) Dėti visas pastangas gražiai ir nuoširdžiai priimti pavasarininkų atstovus, kurie atvyks prieš Velykas ir aplankys visas vyčių kuopas.

7) Mūsų namų fondo naudai rengiamąjį leidimą pavieniams nariams, kaip ir kuopoms bendrai dėti visas pastangas padaryti pasėkmingu ir kiekvienas narys turėtų pasiryžti parduoti nors po vieną knygutę.

8) Kuopos kurios dar nesurengė namų fondo naudai jokio parengimo pasiryžti būtina tai įvykdinti iki Velykų.

9) Kiekviena kuopa būtina tapti šiais metais A.L.R.K. Federacijos nariais.

10) Kaip pavieniams nariams, taip kuopoms ir apskričiams pasiryžti parodyti daugiau idealinio veikimo, rengiant savo tarpe ir remiant kitus; ir t.t.

Be to, kiekvienas vytis-tė turėtume pasiryžti šiais metais būti geru pavyzdžiu jaunimo tarpe netik veikime, bet ir savo paties tobulinime ir lavinime. Taipgi visuomet gerbkime lietuviybę ir prie kiekvinos progos naudokime lietuvių kalbą, skaitykime lietuviškas geras knygas ir laikraščius, lygiai kaip būkime ir pavyzdingais katalikais.

—A. J. M.

KODĖL PROTESTUOJAME?

Atėjo patikimos žinios iš Lietuvos, kad nei pavasarininkai ir ateitininkai, nei kitos katalikiškos organizacijos nebuvo tautininkų valdžios uždarytos ir kad jų stovis esąs tas pats, kaip buvo ir kiek laiko pirmiau. Iš to atrodytų, kad Amerikos katalikų protestai prezidentui Smetonai buvo be tikslo.

Bet ištikro tie gausingi protestai buvo labai reikalingi, kadangi Lietuvos katalikų veikimas jau per kelius metus labai suvaržytas. Lietuvos moksleivių — gimnazistų ir kitų vidurinių mokyklų ateitininkams jau nuo 1930 metų veikti griežtai uždrausta. Taipgi labai suvaržyta ir kitų katalikiškų organizacijų laisvas veikimas. Jokių didesnių seimelių, suvažiavimų bei viešų susirinkimų su paskaitomis ir kalbomis be valdžios leidimo negalima turėti. Gi kalbos net iš anksto turi būti raštu patiekta policijos viršininkui per cenzūruoti ir tik po to galima jos skaityti. Gi taipgi, kodėl į draugijų protestus neduota jokie atsakymo?

Be to, jaunalietuvių suvažiavimas įvykęs lapkričio 3 d. dalyvaujant pačiam prezidentui Smetonai su ministerais ir kitais valdžios šulais, išnešė reikalavimus, kad būtų uždaryta pavasarininkų, ateitininkų ir kitos katalikiškos jaunimo organizacijos ir tiems nutarimams nei pats prezidentas, nei ministariai netik kad nepasipriešino, bet pareiškė net savo pritarimą. Ir jei ne Amerikos kat. lietuvių skubus ir griežti protestai, dabartinė Lietuvos valdžia veikiausia jau būtų pilnai patenkinus tuos smerktinus jaunalietuvių reikalavimus.

Gal Lietuvos katalikiškoji visuomenė ir net patys vadai to didelio pavojaus ir nenumatė, bet praeities tautininkų vyriausybės žygiai liudija, kad jie drįstų ir smertiniausius žingsnius imti, kad tik savo tikslus atsiekus. Užtat mes privalome netik nenustoti reikšti savo protestų Lietuvos valdžiai, bet griežtai ir toliau smerkime tokius nežmoniškus jaunalietuvių reikalavimus ir ypatingai tautininkų valdžios jiems pritarimus ir paramą.

—A. J. MAŽEIKA.

VYRAS ŠEIMOJ IR VIEŠAME VEIKIME

JUOZAS KRIŠČIŪNAS

Ši teme yra šandie viena iš svarbiausių Amerikos lietuvių katalikų gyvenime. Šioj trumpoj paskaitoj nėra galimybės pilnai ją išsemti. Paliesiu tik pačius pagrindinius vyro būdo bruožus, svarbiausias žymes ir reikalavimus, kuriais jis turi pasižymėti šeimos gyvenime ir visuomeniniame veikime.

Šeima yra pamatinis tautos elementas. Tautos sudaro valstybę. Reiškia, šeima yra valstybės pagrindas. Taikant šį posakį Amerikos lietuviams, galima pasakyti, kokia lietuvių šeima tokia jų tauta. Todėl, šeimos uždavinys yra labai kilnus ir begalo svarbus.

Kas yra vyras šeimoje? Jis yra jos galva. Nuo jo pareina didžiojoje šeimos laimė. Jis yra jos inspiratorius, jos gairių nustatytojas.

Kalbant apie vyrą šeimoje, imant kaip idealų lietuvių kataliko tipą, kyla klausimas kokiais privalumais toks vyras turi būti pasiruošęs?

Pirmiausia, vyras turi būti **dorovingas**. Kur dora, ten yra meilė, o kur meilė, ten yra laimė. Dorybė yra šeimos pagrindas. Kur jos nėra, ten nėra pasitikėjimo, nėra sugyvenimo, ten nėra šeimos židinio. Kas gimdo divorsus, kas ugdo neteisingumą, dėl ko bujoja žiaurumas? Tai vis dėl dorovingumo stokos.

Labai dažnai pastebima Amerikos lietuvių vyrų tarpe stoka šio minimo požymio. Daugelis neištikimi savo žmonoms. Kaip skaudžiai toks vyras save apgauna, nes jis pakasa savo laimę, aukštuosius siekius.

Doros reikalingumą visi gerai supranta, nėra reikalo daug kalbėti, tik kviesiu jus, vadus, kad šį dorovingumo obalsį skiepytumėte, ugdytumėte visur ir visais galimais būdais.

Antras vyro privalumas šeimoje — jis turi būti jos **geras auklėtojas**. Viena iš svarbiųjų tėvo pareigų yra išauklėti gerai savo šeimą. Yra skaudu priminti, kad šis trūkumas ryškiai mūsų tarpe yra pastebiamas. Nekreipimas tėvų dėmesio į šią pareigą, yra niekas kitas kaip nesupratimas auklėjimo svarbos.

Šis viešas šeimos trūkumas susidaro dėl šių trijų priežasčių: 1). tėvas duoda vaikams per didelę laisvę. Įprastas dalykas, kad sūnus ar duktė išeina iš namų, išsidangina per ištisas naktis, tėvo nesiklausdama, tėvas apie tai nežino ir nesistengia žinoti, kur jie buvo, ką jie darė, ką jie manė. Sūnus gal „bomauja“, duktė gal gerą „raidą“ gauna, tėvas sau ir ramus... Ne, gerbiamieji, didelė tėvo klaida, didelis apsileidimas. Neribotas laisvės davimas yra kenksmingas jaunimui. Nieko teisingo be kontrolės, tvarkingo be drausmės negali būti. Nestebėtina, kad dažnai spaudoj skaitome, kad toks ir toks lietuvis jaunuolis, susidraugavęs su blogais draugais, padarė tokį ir tokį kandalą, kad tokiai ir tokiai lietuvei išvažiavus ant „raido“, įvyko toks ir toks įvykis. Kas kaltas? Auklėjimas. O kas auklėja? Tėvai.

2). Tėvo kaip auklėtojo privalumo trūkumas, nesistengimas vaikų išleisti į aukštuosius mokslus. Mokslingumas, apšvieta nėra tinkamai įvertinama. Didelis nuošimtis jaunuolių pasitenkina šiame kultūros, progreso amžiuje, tik pradine mokykla. O kokių progų yra išeiti aukštesnes mokyklas Amerikoje! Deja, kad daugelis lietuvių nepasinaudoja, nors daug tų mokyklų yra uždyką. Jie mėgsta geriau prie kampo „štorų“ pasėdėti, Kas kaltas? Tėvas neįskiepino sūnui ar dukteriai noro

pašoniais pasikumščiuoti negu mokyklos suole sėdėti, mokintis.

Tuo tarpu mūsų tėvų šalyje šis reikalas daug geriau stovi. Lietuvos jaunimas moksliniais siekiais žymiai yra pralenkęs amerikiečius, nors jie finansiniu atžvilgiu yra daug vargingesni. Bet ten jaunimas degte dega pasiryžimu mokslo siekti. Nežinau kas būtų jei ten aukštesnės mokyklos būtų nemokamos. Visas jaunimas iš kaimų ir kaimelių suplauktų į jas.

3. Tėvo kaip auklėtojo privalumo trūkumas — kad jis nesistengia sūnų ar dukterį išmokyti švelnių elgesių. Mandagumas turi didelę moralinę įtaką. Išmokymas gražių elgesių, švelnina jo sielą, tuo pačių stumia prie kilnesnių, aukštesnių siekių. Išvidiniai bei išoriniai pakeičia visai kitokiu žmogumi. Gražios manieros palenkia jaunuolį gerbti autoritetą.

Toliau, gero vyro pažymys — jis turi būti darbštus. Turi rūpintis šeimos gerbuviu. Nelaiminga ta šeima, kurios tėvas prageria, pralošia turtą. Negeriau yra su tuo vyru, kuris yra tinginys.

Koks lietuvių kataliko vyro tipas šandie turi būti viešame veikime? Svarbūs ir reikšmingi reikalavimai vyrui dabar statomi. Pagrindiniai dalykai yra šie:

a). jis turi būti **praktikuojantis katalikas**. Katalikiška akcija turi būti jam pagrindu visuomeniniame veikime. Liūdnas reiškinys Amerikos lietuvių tarpe — tai liberalizmas, kuris sparčiai kas met plečiasi. Parapijose parapijonų, mokyklose mokinių skaičius kas met mažėja. (Čia daugiausia turiu omeny Amerikos lietuvių centrą — Čikagą). Laisvamanybės pasekėjų kas kart daugėja.

Aiškumo dėlei patieksiu čia vieną pavyzdį. Čikagoje lietuvių turi dvejus kapines. Katalikai išimtinai laidoja šv. Kazimiero kapinėse. Laisvamaniai ir visokie kiti bedieviai laidojasi „Tautinėse“ lietuvių kapinėse. Statistiniai daviniai štai ką rodo: įsteigus „Tautines“ kapines per pirmuosius ištisus 1913 metus palaidota skaičius proporcijoj su šv. Kazimiero kapinių yra 1:12. Kitaip sakant, katalikų kapinėse palaidota 12 kartų daugiau negu „tautinėse“. Pasiremiant tuo, išvedame, kad 1913 metais laisvamanių būtų Čikagoje tik dvylikta dalis visų lietuvių.

Praėjus dešimčiai metų, tai yra 1923 proporcija minimų kapinių buvo 1:4 Šv. Kazimiero kapinėse 4 kartus daugiau tepalaidota. Reiškia, per šį dešimtmetį laisvamanybė tris kartus padidėjo.

Praėjus kitai dešimčiai metų proporcija lietuvių kapinių 1933 metais buvo 1:3,6. Katalikiškuose kapinėse palaidota apie pusketvirto karto daugiau. Laisvamanių per šį dešimtmetį nors nežymiai, bet visgi pasidaugino. O praeitais 1934 metais kapinių proporcija bebuvo 1:2,9. Katalikų palaidotų skaičius nebebuvo nei tris kartus daugiau, negu „tautinėse“.

Iš šio pavyzdžio aišku, kad tame didžiajame Amerikos lietuvių centre plečiasi liberalizmas. Todėl ir statau katalikui vyrui reikalavimą, kad jis būtų praktikuojantis katalikas. Pildymas griežtai katalikiškų pareigų, jį padaro pastoviu, nepalenkiamu pasaulėžvalgoje, tvirtu savo principuose. Dalyvavimas viešame katalikų veikime galutinai užgrūdys jį ir jo siekius.

(Tąsa ant 5to puslapio)

PAVASARININKAI RENGIASI

Vėliausiomis žiniomis iš Lietuvos pavasarininkų atstovai atvyks Amerikon prieš pat Velykas, ir tuoj leis lankyti visas vyčių kuopas. Jų atvykimo laikas atidėtas iš priežasties gavėnios. Kadangi tuo laiku būtų labai nepatogu daryti jokių parengimus ir todėl daugeliui pageidaujant jų atsilankymas atidėta iki Velykų. Be to, tai suteiks delegatams galimybę dalyvauti mūsų visuotiname seime, Providence, R. I.

Taipgi gauta maloni žinia, kad pavasarininkų atstovų tarpe tikimasi turėti ir Dr. J. Leimoną, pavasarininkų vadą ir K. V. C. generalinį sekretorių, kas ištikro tą pavasarininkų atsilankymą padarytų ir dar svarbesniu ir mums visiems duotų progos arčiau susipažinti su šiuo įžymiuoju Lietuvos katalikų veikėju.

Maršruto komisija šiuo laiku rengia naują maršrutui tvarką, kuri sekančiame „Vytyje“ bus paskelbta, ir taipgi kiekvienai kuopai atskirai bus pranešta apie joms paskirtas dienas. Sekančiame „Vytyje“ bus paskelbta ir galutinas pavasarininkų atstovų sąstatas.

Dabar renkimės šiuos mums visiems taip brangius svečius tinkamai, gražiai priimti.

—A. J. M.

(Tęsa nuo 4to puslapio)

b). kitas vyro privalumas šeimyniniame ir viešame gyvenime — jis turi būti geras patrijotas. Stoka patrijotizmo veda prie ištautėjimo, prie neigimo mūsų tautos kultūrinių bei visuomeninių išraiškų. Šiandien tenka konstatuoti liūdną faktą, kad ištautėjimo banga išsisiubojusi pilna to žodžio prasme. Didžiama lietuvių jaunimo neskaito lietuviškų knygų nei laikraščių. Patys prisipažįsta, kad jiems persunku naudotis lietuvių literatūra. O kai kurie mažai bemoka net lietuviškai kalbėti. Bažnyčiose jau anglų kalboj pamokslai jiems sakomi. Lietuvių veikimas visai jų neįdomauja.

Todėl, kiekvieno lietuvių vyro pareiga yra susirūpinti išlaikymu lietuviybės. Patrijotizmą jis turi skiepyti ne tik savo šeimoje, bet ir visuomeniniame veikime. Turi suprasti būdus ir priemones prieš ištautėjimą.

c). Trečias viešame veikime vyro privalumas — jis turi būti uolus lietuvių spaudos platintojas. Šiandien nusiskundžiama sunkumu lietuvių spaudos platinimu. Kai kurie dvasiškiai turi didelio vargo beraginant bei įtikinėjant palaikyti lietuviškus laikraščius.

d). Ketvirtas vyro privalumas viešame veikime — jis turi priklausyti prie katalikiškų organizacijų. Didelis labai skaičius gerų katalikų vyrų nepriklauso jokiai katalikiškai organizacijai. Kai kurie priklauso prie parapijinės kokios pašalpinės draugijos tai ir viskas. To neužtenka. Reikia tvirtos organizacijos, kuri jungtų visus po savo globa. O tokia Amerikoje yra Federacija. Kiekvieno vyro pareiga prie jos priklausyti. Bet nelaimė ir didžiausia spraga katalikiškame veikime, kad ne visur ta Federacija gyvuoja. Didelė gėda yra tiems vadams, kurie nepermato reikalingumo šios vienintelės tikrojo katalikiško veikimo organizacijos įsteigti savo kolonijoj skyrius.

Baigdamas šią trumpą savo paskaitą, noriu kad šie paminėti vyro privalumai šeimoj ir viešame veikime būtų kuo dažniausiai tamstų akcentuojami, gerbiami atstovai, ir kiek galima jie įgyvendinti.

PRIEŠ MIRTĮ ATSIVERTĖ

Dutch Schultz garsus New York'o žudikas ir „gangsteris“ prieš savo mirtį pasišaukė katalikų kunigą prie savo lovos, priėmė Šv. Krikštą iš jo rankų, mirė kaip katalikas ir buvo palaidotas pašvęstose kapinėse. Laidotuvėse visų ceremonijų nebuvo, kurias mūsų Motina Bažnyčia teikia savo ištikimiems vaikeliams. Mat, jis vedė labai blogą gyvenimą.

Bet tai yra žymus faktas, kad net blogo gyvenimo žmonės mirties valandoje dažnai kreipiasi į Dievą ir ieško paguodos katalikų bažnyčioje. Ilgus laikus man būnant ligoninėse kapelionų ne kartą net protestonai šaukė mane prie savo lovos ir prašė melstis už juos. Man bekalbant šv. maldas anglų kalboje, jie taip pat su manimi meldėsi kol turėjo sąmonę ir jėgas.

Ištikrųjų, galinga yra Dievo malonė. Tai malonei padedant ir Dutch Schultz susitaikė su Dievu. Žmonės mirdami nuo kulkos žaizdos dažnai klajoja ir nežino ką sako. Šis žudikas dar buvo sąmoningas ir žinojo reikalą pašaukti pas save kunigą. Dutch Schultz buvo žydas prieš savo atsivertimą ir mirtį.

„IŠ PASIGAILĖJIMO ŽUDYMAS“

Paskutiniaisiais laikais Anglijoje ir Amerikoje ypatin- gai paplito pasigailėjimo žudymai. Iš graikų kalbos mes vadiname tą darbą, Euthanasia, kas reiškia mirtis be skausmo arba lengva mirtis.

Šalininkais tų darbų yra kai kurie gydytojai ir slaugės. Viena slaugė, Ona Recker iš Buffalo, New York, pati prašėsi dėl skausmo būti nužudyta. Ji buvo automobiliaus nelaimėje.

Gydytojas jai atsakė: „Mes negalime padėti tau mirti, nes tai yra prieš valstybės įstatymus“.

Protestonų dvasiškis, Herman Haban taip išsitarė: „Ji turi teisę reikalauti mirties. Ir kas jai padėtų mirti, tas atliktų pasigailėjimo darbą“.

Žydų rabinas, Juozas L. Fink manė, kad ne jos dalykas tame atsitikime spręsti. Tai turėtų padaryti žmonės su patyrimu apie jos sveikatos stovį.

Katalikų kunigas, Roman J. Muoler sakė: „Ji neturi jokios teisės prašyti ir reikalauti, kad ją nužudytų. Toks jos reikalavimas yra prieš gamtos ir Dievo įstatymus. Dievas davė žmogui gyvybę ir tik Jis vienas gali ją atimti“.

Tai yra tik vienas pavyzdys kas darosi. Tų pavyzdžių yra kiekviename beveik Amerikos mieste. Pasigailėjimo žudymo šalininkai jau nori kreiptis į Jungtinių Valstybių kongresą ir tenai duoti įnešimą, kad šis leistų gydytojams, slaugėms ir kitiems žudyti tuos, kurie negali pasveikti ir nori greitesnės mirties.

Tai yra tiesiog grįžimas į pagonystės laikus. Mat, jie užmiršta, kad Dievas davė įsakymą: „nežudyk“. Bet toks gailėstingas gydytojas sako: „aš nužudysiu“. Tokiu būdu jis prasižengia Dievo įsakymui.

Katalikų bažnyčia labai kovoja su ta supagonėjusia žmonių nuomone. Beveik visi Amerikos vyskupai ir kardinolai papeikė tą darbą. Jie visi pabrėžė, kad tik vienas Dievas duoda mums gyvybę ir Jis vienas turi teisę ją atimti. Be to, tie kentėjimai yra paties Dievo mums duoti ir dažnai jie gamina mums gausių Dievo malonių, jei mes juos nužemintai ir su kūdikiška meile priimame.

Katalikų bažnyčia turi daug padėjėjų iš pusės gydytojų, teisėjų, mokytojų ir kitų profesijų žmonių su ta netikėta ištvirkusių žmonių blogybe kovoti.

—Kun. JUOZAS JUSEVIČIUS.

OWNEY

One night in 1888 a Scotch Irish dog, of rather disreputable appearance, wandered into the Albany, New York, post office. Treated kindly by a post office clerk who was on night duty, the dog took up the post office as his home, and became known as "Owney."

After he had been there a few weeks, a railway clerk on the New York Central took Owney for a round trip to New York in his mail car. The dog enjoyed the experience so much that he spent most of his time traveling about the country in railway postal cars, the pet and friend of railway mail clerks.

The post office clerks at Albany had a collar made for the dog with the inscription, "Owney, Albany Post Office, Albany, New York." As Owney traveled up and down the country in mail cars, many medals, inscriptions, and post marks were attached to his collar. After a trip into Mexico, Owney came back with a Mexican silver peso attached to his collar.

Postmaster-General Wanamaker ordered a harness made for Owney that would hold more tags. This only added inscriptions to the friends of Owney, and before long the dog was so burdened with the weight of tags that a clerk in Boston took pity on him and relieved him of the burden.

All the tags were sent to the Albany post office, where the souvenirs were placed in a glass case for exhibition, together with a photograph of the only traveling postal dog. Among the tags was one bearing the following inscription:

"Only one Owney,
And this is he;
The dog is aloney,
So let him be."

One day in Montreal, Owney was locked up and held for a board bill. The clerks at Albany promptly sent the money, and Owney came back to the United States.

In 1895 Owney made a trip to Alaska. Upon his return to Seattle he trotted up the gangway of the Victoria and sailed to Japan, arrived in Yokohama. He attracted so much attention among the Japanese that he was decorated with a medal from the Emperor.

Next, he found passage to Shanghai and Foochow, where he received more medals. Finally he returned to Japan, where he was taken aboard the Pos Philip by Captain Grant, who put him ashore at Singapore. Then he sailed homeward by way of the Suez Canal.

After a few hours in New York, the dog climbed into a New York Central mail car and started for Tacoma, where he arrived five days later, completing the trip around the world in 123 days, and with over 200 tags attached to his harness.

Once Owney was lost, and it was learned that he was being held in a lumber camp on the New York Central Road. The president of the road ordered a freight crew to the camp, who secured his release.

The famous dog attended a number of postal conventions, and was always a popular visitor.

But for all his fame, he came to a ignominious death in August, 1897, when postmaster at Toledo, Ohio, not knowing the identity of the dog, ordered him shot. Owney's body was mounted by a taxidermist and sent to the museum at Washington. There all is left of Owney's and his numerous tags and medals, annual attract many thousands of kindly friend.

"Sunshine"

AMBER

By Thomas Shamis

Windows upon windows of seductive displays of beautiful amber made up in various pieces of jewelry make their appearance and are highly suggestive to the would-be purchaser of gifts with the approach of the holiday season. Beautiful strings of amber beads, pins, and other attractive ornaments, and a varied assortment of articles vie with each other, competing for the shopper's favor.

But this sudden popularity for articles made from amber only emphasizes the long and continued use of amber which goes far back into distant ages. It was used long ago for many and varied purposes in Lithuania. Among the women of olden Lithuania the quaint custom of hanging amber beads on the small child sick with jaundice was followed, supposed by to effect a cure. Beautiful rosaries were made from amber. Lithuanian girls and women adorn themselves with, fair fashioned necklaces from amber beads. Today similar necklaces bedeck the shop windows and their attractiveness and beauty have caused a revival of the use of this substance in the manufacturing of jewelry.

This renewed use and display of amber jewelry had elicited many questions as to the history of amber. It is not a stone as been commonly supposed but is the product of pine limbs. Long, long ago when the earth was not inhabited by human beings, thick forests abounded, trees growing for thousands of years. Pine trees of those olden time produced far more pitch than the pine trees of today. A flow of pitch would run down the trees, appearing to all world like melted tallow from a burning candle. Sometimes the pitch flowed from the pines through the broken limbs and hung for many years until the pine became old, rotted, and fell down. When rotted it became mixed with the ground, and a food would cause it to become covered with the soil. After being covered with soil for many years, the limbs of the rotted pines hardened and became unbreakable like small stones. Today the pine pitch which flows from the trees bears a marked resemblance to amber.

Amber is found in small pieces. When it is taken from ground it has a rough covering. On the Baltic coast of Lithuania, it is dug from the sea, while in other parts of Lithuania it is dug from the earth. The incoming tide cause the amber, together with trees and ocean grasses to be thrown up to the shores. These pieces of amber are picked up by regular amber pickers who perform this work with little nets. One wave has been known to give up several pounds of amber, which is quickly marketed. The richest kind is very clear and transparent. Its amazing value is illustrated in the sale of a piece weighing fifteen pounds to a Prussian king for ten thousand dollars.

Today, however, many beautiful adornments are fashioned from amber at very reasonable prices, which is conducive to the renewed popularity of the substance. But its use is "new fad". Rather as shown in this brief writing, the ancient superstitious use, the religious use, and the ornamental use of amber only proves that history does repeat itself, even in the use of amber.

ON THE STEPPES

Wolf stories are told at the Lithuanian fire-side. This one is by a traveler, who was traveling thru Lithuania. It was a bright, frosty winter day. The snow was excellent, and the mail sleigh glided forward at great speed. A troika with three Lithuanians in it followed. Toward sunset we emerged from the dark pine woods upon the steppe, which stretched away in front of us as far as eye could reach.

Soon the stars made their appearance, and the moon rose. It was bitterly cold, and the snow crackled beneath the runners. The horses' breath rose in the air like thick smoke. The songs and shouts of the Lithuanians died away, and profound silence reigned.

Suddenly one of the horses whinned, then another, and a third shied violently, uttering that terrible cry of which the horse is capable only when in extreme fear. I could see by the light of the moon the shadow of an animal about the size of a dog flitting over the frozen surface of a marsh pool which lay some twenty paces from us on one side of the road.

No animal can travel more silently than a wolf when in search of prey, and none can attack so suddenly and unexpectedly. I was slowly raising my gun when a second wolf rose immediately in front of the horses with crest erect and green, phosphorescent eyes. At the same time points of light appeared all over the mere, and the howling of the beasts rang out.

A shot was fired. Revolver in hand, Louis one of the Lithuanians, stood on the driving seat of the troika. Then from the mail sleigh I discharged both barrels of my gun, and a savage howl announced that they had taken effect. Two of the most daring of the assailants lay rolling in the snow.

The three Lithuanians kept firing furiously, altho the attack of the wolves was directed more against our sleigh, probably because it was drawn by double number of horses. Our driver had no other weapon than his loaded whip, but with it he dealt tremendous blows.

The horses struggled madly and tried with all their strength to break the harness. At each shot from my gun the wolves scattered, only to collect again immediately and renew their attack on the horses. Suddenly there arose a wild yell behind us.

The three Lithuanians were rolling in the snow by the side of their overturned sleigh. Louis's badly driven horses had torn themselves loose from the troika in their terror, and were careening wildly over the snow covered steppe, pursued by some of the wolves. They were soon pulled down, and in the stillness of the night their death screams were terrible. The Lithuanians wallowed about in the snow shouting weeping and lamenting by turns.

Their situation was, indeed, sufficiently serious, for only Louis had enough presence of mind to hide beneath the sleigh, and the mail driver and I, surrounded by the wolves, could give them no help. I looked upon them as doomed and felt sure that we should quickly share their fate.

Suddenly our pursuers disappeared, and although bleeding badly, the horses became calmer. The gleaming eyes of the wolves were soon only here and there out on the steppe. A shot rang out, then a volley, succeeded by yells of pain. A dozen dead wolves lay on the ground, and two huge beasts actually expired beneath the hoofs of the horses as our rescuers came up in their tinkling sleighs.

It was a land proprietor with his servants whose solitary farm lay only a couple versts away. None of us was dangerously wounded. The wolves had treated the Lithuanians worst, for their clothes were nearly torn from their bodies. They were bitten, too, but not seriously.

The following morning our host, Jonas Stankevičius, came across the skeletons of the three troika horses scarcely half a verst from the scene of our struggle. The poor creatures were still bound together with the harness. What our own fate would have been were it not for our timely rescue, is not hard to imagine. The thought of it makes me shudder to this day.

The Booster

OPTIMISM

Complain not of thy life; for what art thou

More than thy fellows, that thou shouldst not weep?

Brave thoughts still lodge beneath a fevered brow,

And the way-wearied have the sweetest sleep.

—Frances Anna Kemble.

MIESTELIO ONYTĖ

(Ši straipsnelį skiriu savo idėjos draugams Vyčiams bei jaunimui, kurie užmiršta savo tėvų lietuviškąją kalbą. — P. R.)

Klampabalių kaime pas Klimą atsibastė daug svečių. Jauni šoko, seni kalbėjosi ir viešėjosi. Gegužio skripka ir būbnelis taip užė, kad net namų sienos drebėjo. Daug skaniai virtų ir keptų valgių svečiai suvalgė, daug alaus ir medaus išgėrė. Tas pokylis per keturias dienas tęsėsi, kaimynai negalėjo atsidžiaugti: jie sakė, kad Klampabaliuose niekuomet tokios iškilmingos puotos nebuvo. Ir nereikia stebėtis, kad Klimas taip duosniai svečius vaišino, nieko nesigailėjo, nes būdamas našlys jisai marčios susilaukė.

Sūnus Petras grįžo iš kariuomenės: jisai tenai puskarininko laipsnio siekė, nes buvo gabus ir pramokęs vyrukas. Sugrįžęs jis rado tėvo ūkį gerame stovyje: jaučiai ir arkliai, laukas ir trobos gražiai atrodė. Jau dvėji metai sukako, kai jo mamytė mirė, o broliai — Jonas, Vincas ir Antanas buvo darbštus tėvo pagelbininkai.

Senis Klimas nekantriai laukė Petruko sugrįžtant iš kariuomenės. Bet šisai sugrįžo sveikas ir, pasišnekėjęs su tėvu pradėjo namams šeimininkės ieškoti. Ieškojo, ieškojo ir surado. Tėvui o ypač sūnui, patiko gražioji Onytė Palukonytė, gana turtingo ūkininko duklė. Todėl taip ilgai ir iškilmingai tęsė vestuvės: pirmą dieną miestely pas jaunosios tėvus, o antrą dieną svečiai suvažiavo į Klampabalius pas Klimą.

Klimas pakvietė į pokylį kunigus, mokytojus, viršaitį su raštininku ir labai gražiai juos vaišino. Įsviešėję svečiai dainavo gražias lietuviškas dainas ir kalbėjosi apie Tėvynės reikalus. Mat senis Klimas už lietuviškas knygas net pusę metų kalėjime sėdėjo; taigi dabar, atsitikus progai, mėgo su svečiais pasikalbėti apie Lietuvą.

Nuotakos tėvas, Paliukonis tyliai klausėsi kalbančiųjų, bet pats nė vieno žodžio neatsiliepė.

Praslinkus keli mėnesiai. Jau buvo po Sekminių. Klimas sėkmadieny atvažiavo į bažnyčią. Po mišių sutikęs mokytoją, paklausė ar gerai mokinasis jauniausias jo sūnus Antanukas. Jiems bekalbant priėjo ir Petrukas su žmona.

—Ar sveika jaunamartė? — klausė mokytojas: — Ar ne nuobodu tamstai kaime gyventi, užaugusiai miestely? Jaunamartė jam atkirto lenkiškai:

—Ja liteucka kameka gadanie ne lubia!

—Taip visuomet mums atsako, — kalbėjo Klimas, pasivedęs mokytoją į šalį: — mes į ją lietuviškai, o ji vis mums miestiskai atrėžia, nors lietuviškai supranta ir galėtų kalbėti. Pažinau jos senelį; kitaip jis kalbėti nemokėjo, kaip vien tik lietuviškai, bet persikėlus jam į miestelį, jau marčios tėvas kitaip namie kalbėti nebe-mokėjo, kai tik lenkiškai, o dabar ir marti, kaip ir kiti miestelėnai, protėvių kalbos neapkenčia ir lietuviškai kalbėti gėdisi.

—Juk ir ji lenkiškai nemoka, — tarė mokytojas: — aš ilgus metus mokiau vaikus Lenkijoje ir labai gerai moku lenkiškai, bet tokios kalbos, kaip miestelėnai kalba, negalima vadinti lenkiška!... Ne, tai kratyns, tai žargonas, biauressnis už žydų kalbą. Tikiuosi, kad gražioji jaunamartė ilgainiui pamils tą kalbą, kurią jos senelis kalbėdavo, kurią jos tėvas, kaip sakote gerai moka, o ir ji pati pusėtinai supranta.

—Tėvas ir aš dažnai jai aiškiname, — tarė Petras: —ir pasakojam, kad reikia mylėti tėvų kalbą, bet ji vis laikosi savo nuomonės.

—Petruk, koc do domu pojedziem! — šaukia truputį prisiartinus ir tarytum truputį užpykus Onytė.

—Užeik tamsta pas mus šiandien, ar dabar važiuok su mumis — kalbino Klimas mokytoją.

—Dabar nevažiuosiu, bet pavakare atsilankysiu, tai pakalbėsime, — atsakė mokytojas: — dabar keliaukite sveiki!

Klimai nuvažiavo, o po pietų mokytojas taipogi iškeliavo į Klampabalius. Buvo neapsakomai gražus pavakaris. Mokytojas ėjo pakraščiu Dusios, vieno didžiųjų Lietuvos ežerų, kurisai ramiai kaip koks veidrodis žibėjo. Priešais, anoj pusėj ežero, žaliavo gražioji giria. Iš vieno jo šono spinksojo Sutros kaimas ir maža bažnytėlė, Kryžiais vadinama; iš kitos — buvo matyti didžiulis kaimas, o šioj pusėj ežero, kur ėjo mokytojas, riogsojo piliakalniai, milžinų kapais vadinami. Saulutė skaiščiai švietė vienam dangaus krašte, o mėnulis kitam. Padangėse čyreno vieversėliai, krūmuose lankštingalos, o rugiuose ir pievose putpelės ir griezlės savotiškai garbino Dievą. Oras buvo pakvipęs. Mokytojas visą krūtinę kviepavo ir jautėsi laimingas. Dar pernai jisai buvo nelaimingas žmogus, ištremtas iš tėvynės; dabar gi valgė jos duoną ir darbavosi jos naudai. „Lietuva, tėvynė mano! Žemė mano brangioji! aš čia gimiau, čia dirbti ir mirti noriu, tavo, tėvynė, naudai!“... Priėjęs Klampabalių kaimą ir įėjęs į Klimų grįčią vos ištarė „gerą dieną“, tuoj Antanukas, pamatęs savo mokytoją, karštai pabučiavo jam ranką, o namiškiai ir gražioji Onytė mandagiai mielą svečią pasveikino. Susėdę visi ant suolų pasakojosi įspūdžius ir žinias laikraščiuose skaitytas. Onytė norėdama pagaminti ką užkandžiui, saktelėjo:

—Vincuk, pšnieš sepuliow za skiedryna, to kinddziuka zgotuja!

Nubėgo Vincukas į skiedryną, pririnko šipulių ir atnešė į grįčią. Onytė pažiūrėjo per langą, sušuko:

—Antanuk, vipendz paršuki, bo za svirnam bulbarijo, a jutro zanies skerstuvi skerdziovi!

Nusišypsojo mokytojas, girdėdamas tokį žargoną ir, tyliai paklausė senojo Klimo:

—O lietuviškai ar nemėgina marti kalbėti?

—Retai kalba, atsakė tėvas: — spiriasi vis lenkiškai kalbėti; ji sako, kad doram žmogui nepritinka būriškai kalbėti: anot jos, tik piemenys gali lietuviškai kalbėti. Kelis syk girdėjau ją ir lietuviškai kalbant ir buvau nudžiugęs, nes šiaip taip moka.

Nusiminė mokytojas ir mąstė, kaip čia tai pataisyti. Puodelis jau virė, o gražioji Onytė vėl tarė:

—Jonuk, pšnieš za svirnia kumpia i taukini, cona pantu visi.

Svečias net nusijuokė, girdėdamas tokį kratinį. Tėvas kalbėjo apie rugius, o Petras pasakojo įspūdžius iš kariuomenės. Marti vėl prabilo:

—Petruk, povieš to razgini na kruka, žabrieš branktuk, skeptuk i bruzgelis ze stola, bo kindziuka podam!

Petrukas greitai paliepimą išpildė: razgines jis pakabino ant kukio, o skepetukę ir branktuką ant lentynos padėjo.

Giliai atsidusęs svečias tarė:

—Dovanokite, jaunoji žmonelė, aš noriu jums šį tą pasakyti. Man neapsakomai gaila jūsų, nes jūs tikra lietuvaitė, Palukonytė, o kalbate nežinia kokią kalbą: jums rodosi, kad lenkiškai; bet tikėkite manim, kad joks lenkas jūsų kalbos nesuprastų. Aš esu buvęs Lenkijoje per aštuonerius metus ir gražiai moku lenkų kalbą, bet taip kalbant Lenkiškai, kaip jūs, niekuomet negirdėjau.

Gaila, kad kaikurie mūsų tautiečiai taip paklydo ir brangiausią turtą, savo tėvų kalbą, kojomis mina.

—Kartą senas keleivis — kalbėjo toliau mokytojas: —keliaavo Ispaniją. Viename kaime pamatė jį kruvutę vaikų, besimėtinėjančių akmeniu. Tasai akmuo pasirodė keleiviui nepaprastas. Priėjęs prie vaikų, paprašė ji parodyti. To akmens būta kiaušinio didumo. Keleivis ilgai vartė akmenį rankose ir tarė vaikams: „Vaikai, aš šitą akmenį pasiimsiu, jūs gi sau kitą rasi- te!“ Taip ir padarė, davęs vaikams saldinių. To akmens būta deimanto. Žinovai negalėjo jam kainos rasti.

Visi atsidėję klausėsi pasakojimo; mokytojas tęsė toliau:

—Deimontas — tai mūsų gražioji lietuviškoji kalba; keleivis — tai garsūs Europos mokslininkas: Šlirkeris, Kuršaitis, Neselmanas, Sauerveinas ir daugybė kitų. Jie, pamatę užmestą pamintą mūsų kalbą, ėmė ją tyrinėti ir pažino, kad jos esama senių seniausios ir gražių gražiausios. Jie važinėdami po Lietuvą ištyrė lietuvių kalbą, būdą ir papročus, ir apskelbė tai visam pasauliui. Dabar visuose geriausiuose universitetuose, kaip antai Paryžiuje, Londone, ir kitur yra mūsų kalbos katedros. Taipgi kitataučiai tvėrėsi to, ką mes lyg vaikai buvome pamynę ir miname!

Visi ausis ištempę klausėsi mokytojaus pasakojimų. Jau vakariene buvo pagaminta ir stovėjo ant stalo. Onutė ragino valgyti; bet svečias pasakė, noriai tą darysias, jei šeimininkė prakalbės į jį lietuviškai. — Tai valgyk, Tamsta! — tarė Onutė.

—Ačiu jums už gražius žodžius!... — nudžiugęs atsakė mokytojas: — Man labai bus smagu valgyti tams- tos pagamintos vakarienes.

Daug dar įdomių žinių apie Lietuvą pripasakojo mokytojas, o visi namiškiai beklausydami susigraudino ir be maža ko neverkė. Paskui svečias uždainavo:

Visur šviesūs žmonės savo kalba gėrias,
Ar per žemes eina, ar per jūras irias!
Už marių jūrių plačiausių, už girių tankiausių,
Už aukštų kalnų aukščiausių, savai kalbėti neliausiu!
Kelis sykius šitą dainą svečias atkartoj, ir Onytė tuoj ją mokėjo.

—Kitoki laikai kilo, — tarė Onutė: — kas galėjo tikėtis, kad ir ponai imtų lietuviškai kalbėti?... Gydytojas mūsų miestely visuomet kalba lietuviškai, kunigai taipgi, o tamsta, lenkiškai gerai mokėdamas, vien tik lietuviškai kalbi. — Taip atsakė mokytojas: — nes esu lietuvis.

Kiekvienas žmogus turi nuoširdžiai mylėti savo kraštą ir tėvų kalbą; mūsų gi kalbą net svetimi taip brangina. Paskutiniaisiais laikais lietuviai susiprato, kas jie esą ir dabar kiek galėdami darbuojasi, kad pavytų kitas tautas moksle ir kultūroje, kur kas toliau už mus nužengusias. Kitados mokyti lietuviai dirbo kitiems, ypač lenkams, aukštyn keldami jų raštiją ir daile. Senovėje kitaip buvo. Lietuva turėjo tvirtų sūnų, kurie už ją ir gyvastį padėjo; tai buvo milžinai!

—Šalia mūsų kaimo yra milžinų kapai, — atsiliepė Antanukas: — žmonės pasakoja, kad tai buvę vyrai

labai didelio ūgio. Ar tai tiesa?

—Taip, vaikel! — aiškino mokytojas: — jie buvo baisiai didelės dvasios; jie karštai mylėjo tėvų šalį; jie savo krūtinėmis gynė tėvynę nuo užpuolikų: — totorių, kryžievių ir kitų Lietuvos nevidonų. Jie už savo kraštą ir kalbą net gyvastį padėjo... Taip, milžinų kapai turi mums tad visą paliudyti, tai šventa vieta: ten mūsų milžinai sentėviai guli! Einame jų aplankyti!

Mokytojas, padėkojęs už vakarienę, su visa Klimų šeimyna nuėjo į milžinų kapus.

Mokytojas priėjęs prie kryžiaus, nusiėmė kepurę ir tarė: — Amžiną atilsį duok Viešpatie, milžinams, mūsų sentėviams! — kalbėjo mokytojas.

—O amžina šviesybė tegu jiems šviečia! — užbaigė namiškiai.

—Broliai! — tarė mokytojas: — jūs negalite suprasti ir atjausti širdies skaudėjimo žmogaus iš tėvynės ištremito! Kaip tėvynė yra brangi, gali tikrai išmanyti žmogus, kurį nelabas likimas svetur išstumė. Garsusis mūsų dainius Adomas Mickevičius taip Paryžiuje gyvendamas rašė:

Lietuva, Tėvyne, tu lygi sveikatai!
Kaip tave reikia branginti parodo metai,
Kaip tavęs nebtenkam!...

Aš ilgus metus buvau ištremitas iš tėvynės, — kalbėjo toliau mokytojas: — mano akyse grožėjosi šventoji Lietuvos žemelė, didvyrių motina, milžinų tėvynė. Aš visuomet sapnuose regėdavau Nemuną, Nerį Šešupę, ežerus piliakalnių ir milžinų kapus. Ten jausdavau tėvynės skausmą, gavęs žinią, kad mūsų didvyriai, kovojusieji už kalbos laisvę, mirė Sibire; aš verkiau ir troškau geresnės ateities mūsų kraštui... Taip, taip, žmonele, kalbėjo mokytojas Onutei: — mylėk savo protėvių šalį, nesigėding gražios mūsų kalbos, mesk biau- rų kratinį, kurio tikras lenkas negalėtų suprasti!... Gerai yra mokėti kitų kalbų, — tai naudingas dalykas, bet savo kalbą pažinti, mylėti — būtinai reikalinga, nes tėvynės ir prigimtos kalbos meilė, lygiai kai ir kiti šventi jausmai, lietuvių širdyje negali žūti!...

Pasakęs tai mokytojas uždainavo:

Akmens sukrušti, medžiai supūva:
Geležį, plieną rūdys suėda...

Būtų lietuviui didelė gėda,

Jei šventas jausmas jo širdy žūva!...

Klimas ir Onutė pritarė jam dainuojant. Toli, toli miške, anoj pusėj ežero, aidas atkartoj:

Būtų lietuviui didelė gėda,

Jei šventas jausmas jo širdy žūva!...

Paliovė dainavę ir visi tylėjo. Mokytojaus akyse stovėjo garsi senovės gadynė, jis tartum, matė narsius sentėvius, kariujančius su kryžieiviais... Paskui jo mintyje vaidinosi: Daukša, Širvydas, Daukantas, Valančius, Baronas, Kudirka ir daugybė kitų Lietuvos didvyrių, kurie, eidami erškečių keliiais, kėlė iš miego nuvar- gintą mūsų tautą.

Onutė nubraukė ašaras ir mąstė apie miegančius čia milžinus. Ji, tartum, klausėsi jų balso iš po žemės:

Būtų lietuviui didelė gėda,

Jei šventas jausmas jo širdy žūva!...

—Ačiu tamstai už tai, kad į mano širdį tėvynės meilės įpyliai! — tarė Onutė: — Aš jaučiu, kad buvau paklydusi, nei lietuvaitė, nei lenkė... Aš Palukonytė, aš tikra lietuvaitė, norėjusi pavirsti lenkė!... Kaip galėjo mane maitinti šventoji mūsų žemelė, jeigu aš jos kalbos neapkenčiau?! Aš besimokysiu gražiai kalbėti ir skaityti lietuviškai, o mano gerasis Petras man tame pagelbės!...

Girdėdami tokius žodžius visi Klimai džiaugėsi ir dėkojo mokytojui už jo saldžius pamokinius.

—Dieve, duok, kad Lietuva daugiau tokių mokytojų turėtų! — tarė senis Klimas, aukštyn rankas pakėlęs:— Dabar laimingas esu, kad tu, martele, ant tikro kelio stovi!... Laimingas galiu mirti, dabar didelis akmuo nuo mano kriūtinės nuvirto!

Visi nutilo ir klausėsi krūmuose lakštingalos čiulbant... Saulė jau pasislėpė.

Pasidarė viesu; ant žolės rasa krito...

—Žinote ką broliai! — prakalbėjo mokytojas: — uždainuokime mūsų tautiškąją dainą!... Aš jus pamoky-

siu. Jūs žmonės gabūs; mylite savo kraštą ir kalbą tai ūmai išmoksitė, ir jūsų karštos širdys atjaus iškilmingą jos presmę!

Kelis sykius pamėgino Klimai dainuoti ir, truputį palaukus, sutartinių balsų srovė plaukė į visas šalis.

Dainų dainos aidas skambėjo toli ir kartojo saldžius jos žodžius:

Lietuva tėvyne mūsų! Tu didvyrių žemė!

Iš praeities tavo sūnūs stiprybę semia!...

P. R.

TRYS UŽMIRŠTOS LIETUVIŲ LIAUDIES DAINOS ATsirADO CHICAGOJ

STASYS PIEŽA.

Puft... dulkes nupučiaiu nuo senos knygos. Jos lapus praskleidžiau... ir radau tris užmirštas lietuvių liaudies dainas.

Tai įvyko sausio 15 d., 1936 m., kuomet landžiojau po knygas, nesenai atidarytame knygyne Lenkų Rymo Katalikų Sąjungos, Milwaukee av. ir Augusta blvd., Chicagoj.

Iš brangių knygų knygyne ponas Mieczyslaw Haiman, bibliotekos vedėjas, man parodė muzikos knygą, su gana gerais apdais, parašyta ir suakompanuota Alberto Siwinski'o. Knyga išleista Paryžiuje, 1830 metais, 105 metai atgal.

Praskleidžiau knygą. Jos tamprūs lapai sučiškėjo. Kampe ant pirmo puslapio yra labai gražia rašysena pažymėta, lenkų kalba: „Padovanoju Adomui Mickevičiui.“ Paskui seka Adomo Mickevičiaus, mūsų tautiečio, bet lenkiškai rašiusio, poeto, parašas lenkų kalba: „aš, Adomas Mickevičius, padovanoju dukteriai James Fenimore Cooper.“

Cooper, miręs 1851, buvo skaitomas vienas geriausių novelių rašytojas Amerikoje.

Varčiau lapus toliaus ir, štai, pastebėjau: „Piosnka Weselna Litewska,“ Siwinski'o kurinys No. 22.

Iš tikrųjų rankos pradėjo drebėti. Ūpas pakilo. Kas tai, senos lietuvių, užmirštos dainos, ir dar lenkų knygoj, lenkų knygyne!

Su entuziazmu pradėjau skaityti, manydamas, kad ir daina lenkų kalba parašyta. Bet kas tau... lietuviškai, senovės kalba! Uždegtas dar didesniu entuziazmu, pradėdau toliau skaityti.

Nežinau kaip paaiškinti, kad amerikietis-lietuvius taip gali susinervuoti pamatęs ką nors lietuvių, netikėtoje vietoje. Gal ir teisybė: „nepermainysi lietuvių širdį ir jo kraują.“

Žodžius paduodu žemiau, taip kaip jie yra knygoj:

„Pauksztutie, laksztutie ku tu ti palikay
Pauksztutie, laksztutie ku tu ti pamirszay.
Palikay, pamirszay margui pluksnely. (Pakartot)

„Pauksztutie, laksztutie kadu tu pagriszi
Pauksztutie, laksztutie kadu tu mum ragiesi.
Pargriszczie, ragiechie bijay sakalela. (Pakartot)

„Sesiutie jaunaja kur tu gulejey
Sesiutie jaunaja kur tu naktawajey.
Aukstajam swirneli puku perinules. (Pakartot)

„Sasiutie jaunaja ku ti palikay
Sasiutie jaunaja ku ti pamirszay.
Palikay, pamirszay rutu wainikieli. (Pakartot)

„Sesiutie jaunaja kadu tu pagriszi
Sesiutie jaunaja kadu mum ragiesi.
Pargriszczie, ragiechie bejay pikta wira.“ (Pakartot)

Toliau varčiau šios knygos puslapius, ir randu kitą dainą su gaidomis lietuvių melodija ir žodžiais lietuvių kalba:

SIDIR WIDIR

(Chansonette Lithuanienne) Sowinski'o kompozicija.

„Sidir Widir žalimielis widuy darža auga
Balti žieday jodas ogas szakieles linksta
Ir atjoja, ateina tris panieles to ogalu rinktu.
(Pakartot)

„Ir atjoja tris kazokay tu panielu imtu
Ir paklause sawa slugu kotas panas wardu
Wiena Anna ir Johanna, treczia Marianna.“
(Pakartot).

Trečioji ir paskutinioji daina čiulba lietuviška melodija apie Lietuvos girias ir ežerėlius. Sowinski's, bene tik lietuvis, kad taip gražiai savo melodija pagausa lietuvių dvasią, ypač iš tos senovės, kuomet gyveno Adomas Mickevičius, ir lietuviai pirmojoje dalyje 19-tojo šimtmečio.

Žodžiai dainos seka:

„Kay ty szula Wasariu ežieray?
Kay tey czilba giriase paukszteley? (Pakartot)

„Ar man jat'n ar man ezie nustatie
Ar man girias paukszteliu klausitie.“ (Pakartot)

Sowinski's šią dainą lenkiškai vadina: „Podroz na zarezyny.“ Prancūzų kalba: „Le Voyage Du Fiance.“

Uždaręs knygos lapus pažvelgiau ant knygos apdaro. Rašoma:

„Chants Polonais — Nationaux & Populaires.“ Knyga spausdinta Paryžiuje, kompanijos Le Petit, Editeur & Musique. (1830).

Tą užmirštąją turtą lietuvių liaudies dainų nurodau mūsų muzikams. Te jie jas suranda, iškopijuoja ir lietuviams suteikia progą jas panaudoti.

Tegul jos neužilgo skamba mūsų salėse, per radio... Tegul jos atgaivina mums prabočių sielą.

ŠANČIAI

(KAUNO PRIEMIESTIS)

Vietos katalikiškos organizacijos rodo paskutiniu metu didelio veikimo pažangą.

Vietos Pavasarininkų kuopa susiskirsčiusi į vyrų ir mergaičių kuopelės veikia paskirai.

Š. m. gruodžio mėn. 15 d. mergaičių kuopa suruošė religinį vaidinimą "Šv. Agnietė".

Vaidinimas buvo pakartotas tris kartus ir kiekvieną kartą susilaukė gausios publikos.

Smarkiai veikia ir Angelo vaikų draugija, kuri turi narių net 150.

Taip pat daug veikimo rodo susikūrusi Krikščionių Darbininkų Dr-ja kuri ypatingai rūpinasi darbininkų prof. reikalais.

Nemažiau už kitas Dr-jas čia veikia ir labdarybės Šv. Vincento a. Paulio Dr-ja. Šančių skyrius priekyje su nenuilstamu Kun. Preikštu, kurio rūpesniu suorganizuota eilė loterijų, rinkliavų, kurat. rinklevų — vargšų ir beturčių sušelpimo reikalui. Šios Dr-jos išlaikoma yra senelių—vargšų prieglauda ir vaikų „darželis“. Vaikų „darželyje“ dėsto ir veda pedagogė (Montesori sistemos planu) B. Bagdonavičiūtė-Kalvaitienė. Kurios rūpesčiu ir gabumu „darželis“ puikiai tvarkomas. Čia neturtingų tėvų—vargšų vaikai žymiai pralavinami ir priruošiami mokyklos mokslo pradžiai. Šiuo kartu smarkiai ruošiamasi ir naujos senelių prieglaudos statybai. Surinkta jau šiam reikalui 15,000 lt. Pavasarį bus pradėti pirmieji statybos darbai. Šitam name sutilps senelių prieglauda ir vaikų darželis.

Šančių parap. vadovauja Klebonas Kun. Lumbė kurio iniciatyva šiemet pradėta statyti šančių nauja bažnyčia. Vienių metų ir tai nepilnų darbo, jau pastatyta gana daug; net ir stogas uždėta. Plytas minėtos bažnyčios statybai duoda ilgamečiui išsimokėjimui didelis Lietuvos labdaris p. Vailokaitis. Už šio asmens nuopelnus jau tik reik būti dėkin-giems.

Bendrai laikinosios sostinės gyvenimas žengia pirmyn, visose srityse nepaprastu šuoliu. —V. A-KAJ.

The Chicago District Knights Basketball League started its second half of the season. Cicero was the winner of first place in the first half and is expected to do likewise in the remaining half of the season. But nobody would be very much surprised to see Marquette or Roseland finish first.

The league is composed of only five teams. Town of Lake withdrew after finishing in last place.

The standing after the first night of play in the second half is as follows:

	W.	L.	Pet.
Cicero	1	0	1000
Marquette	1	0	1000
Roseland	0	0	000
Brighton Park	0	1	000
North Side	0	1	000

The first game was amongst the young ladies of the Marquette and Brighton Park councils. Brighton was victorious allowing Marquette only one basket for their lone 2 points.

The first boys game was North Side against the invincible Cicero team. Cicero scored whenever, it seemed, they wanted to. Just a case of Daniel in the Lions Den. The final score being Cicero 35 — North Side 15.

North Side — 15

	FG	FT
Plančiūnas rf.	2	0
Andruskevich lf.	0	0
F. Adomaitis c.	3	0
A. Valaitis rg.	0	0
Daugirda lg.	2	1
	<hr/>	<hr/>
	7	1

Cicero — 35

	FG	FT
Klučinskas rf.	2	1
Zukas lf.	5	1
Shemetis c.	3	0
Stankus rg.	0	1
Balsis lg.	5	2
	<hr/>	<hr/>
	15	5

The second league game was between the fast stepping youngsters of Brighton Park and the Marquette team which is made up of K. C. stars. The game was fast and interesting, the score at the half being Marquette 15 — Brighton Park 11.

Brighton fought an uphill battle to the very last few minutes when Marquette stepped out to a fair lead. The final score being Marquette 36 — Brighton Park 28.

Brighton Park — 28

	FG	FT
Icas rf.	5	1
Kibartas lf.	1	1
Greetis c.	1	0
Visgadas rg.	3	0
Toleikis lg.	0	0
Godelis lg.	3	0
	<hr/>	<hr/>
	13	2

Marquette Park — 36

	FG	FT
Andruška rf.	2	2
Yanzanaitis lf.	2	3
Andreshiunas c.	3	1
P. Beinoras rg.	5	0
J. Shimkus lg.	0	0
E. Beinoras	3	0
	<hr/>	<hr/>
	15	6

Our leading teams are looking forward to playing many out of town councils and Lithuanian clubs.

Waukegan, Ill., Proviso, Ind., Melrose Park, Ill., Indiana Harbor, Ind. K of L's and Dayton, Ohio K of L's.

Come out and see the games at St. Rita's Gym. — 63rd St. and Oakley Ave.—every Thursday night.

ATHOL, MASS. — 10ta KUOPA

Nemanykte, kad 10ta kuopa nieko neveikia, nors jau seniai apie ją nieko nebuvo rašyta.

Spalių mėn. paskutinę dieną turėjome „Halloween Dance“. Vakarą pajvairino kostiumai, kurių žymiausi buvo: O. Bagdonaitės, P. Strepekaitės, Pr. Bagdonaitės, E. Kumpelytės ir M. Tamušiuonaitės.

Lapkričio 24 d. įvyko koncertas, kurį išpildė vietinės kuopos choras; solistas F. Beras; duetas: Paulina Radžienė ir J. Beras, Petronėlė Strepeikaitė ir J. Kvedaravičius, P. Kvedaras ir Petras Šatas. Šiam koncertui piano akompanavo p-lė Antanina Tamušiuonaitė. Svarbiausia mūsų gerb. Klebonas Kun. P. Juraitis pasakė paskaitą: „Mano atsiminimai iš Rusijos gyvenimo“, labai įdomus pergyvenimai, taip rodos, lyg mes juos kartu pergyvenome. Tik gaila, kad labai mažai žmonių atsilankė. Daug kartų tenka girdėti nusiskundimų nuo senesniųjų, kad jaunimas baigia ištautėti, bet kuomet mes ką parengiame, senesnieji neparemia. Šio koncerto rengimo komisijos vedėju buvo P. Kvedaras ir koncerto programos vedėjas pirm. A. Tamušiuonas.

Sausio 5 d. įvyko Kalėdų eglaitė vaikams; rengimo komisijos vedėja Anastazija Morkevičiūtė. Taip-gi sausio mėnesyje įvyks „Winter Carnival“, kurio rengimo komisijos vedėju yra J. Kvedaravičius.

Per padėkavonės dieną mūsų darbšti narė Ona Čerglaitė apsidė už J. Gilio iš Gardner. Ji buvo veikli narė ir per paskutinius du metus finansų raštininkė. Linkime p. Giliams laimingo gyvenimo. —EPUŠĖ.

SO. BOSTON, MASS. — 17 KUOPA

Mūsų kuopos priešmetinis susirinkimas įvyko gruodžio 22 d., Vyčių kambary. Susirinkimas buvo skaitlingas nariais, bei gausus sumanymais. Taip-gi dalyvavo ir mūsų mylimas klebonas kun. R. Virmauskis. Svarstyta nebaigti reikalai, tarp kurių buvo svarbiausias, tai įvedimas vakarinių kursų. Kursams vadovauti paskiriamas Vyčių org. garbės narys gerb. kun. K. Urbonavičius. Kursai prasidės sausio mėnesy, kur bus dėstoma lietuvių kalba, rašyba ir istorija.

Šokiai. Gruodžio 28 d. įvyko iškilmingi Vyčių šokiai Municipal Building salėje, So. Bostone. Šokiai buvo gana pasėkmingi; jaunimo privažiavo iš kitų kolonijų kaip tai: Providence, R. I., Lawrence, Mass., Norwood, Mass. ir iš kitur. Kas-žin ar laimingai sugryžo namo?

Šokiams grojo mūsų vyties J. Antanėlio orkestra—šokėjai patenkinti. Ačiu komisijai už pasidarbavimą.

Bowling. Mūsų vyčiai bei jaunimas linksmai praleidžia laiką žiemos vakarais vyčių „bolinėje“. Bowling alleys tvarko mūsų kuopos vice-pirm. inž. S. Beleskas, jam padeda: B. Srickas, p-lė F. Jakštaitė, J. Tamulis. Bet pastarajame susirinkime išrinktas ir J. Romanas kaip „business manager“. Linkime komisijai pasekmingai dirbti ir, kartu kviečiame visą jaunimą, bei kitų kolonijų vyčius.

Nauja valdyba. Po visų svarstymų buvo renkama valdyba. Į valdybą įėjo šie nariai: P. Razvadauskas, pirm.; S. Beleskas, vice-pirm.; P. Rakauskas, nut. rašt.;

E. Narinkevičiūtė, finansų rašt.; J. Kumpa, išdininkas.; F. Karlonaitė ir B. Skrickus, izdo globėjai.

Visi pasižadėjo uoliai dirbti. Jiems to linkime, dirbti vienybėj ir susilaukti ko-operacijos iš narių bei iš plačios visuomenės. — Vyčiai pirmyn! —P. R.

CLEVELAND, OHIO — COUNCIL 25

The local Council has been unusually quiet during the past few months, but now with the new officers installed, a lot of activity is expected.

Martin Zitkus, our new president, will now have a chance to put into practice many of the ideas he has intended to expend during the past year. Jovial Nellie Greene was elected vice-president. Stella Keever was elected financial secretary and Mary Zupka, recording secretary. Peter Luiza was installed as treasurer and Pat Stankevica was nominated to aid the financial secretary, while Alvina Luiza became our new sargeant-at-arms.

A nice sociable crowd of members attended the Christmas Party held at the home of Pat Stankevica, where each member received a gift, and Nellie Greene walked off with the prize of the card game, putting to shame the male card players. Each member contributed generously to the Xmas basket which was given to one of the most needy families in Our Lady of Perpetual Help parish.

Plans are being pushed forward for the Gala Valentine Dance to be held on February 14th. Every effort is being put forth to make this dance the biggest success we have ever had. The committee consists of Lillian Brazis, Joe Stagnunas and Mary Zupka.

Our retiring secretary, Ann Usalis, proudly exhibited a diamond on her third finger, on Christmas morn, and we are no longer in doubt as to why Ann had that far-away look in her eyes for the past few months.

—M. E. Z.

HARRISON—KEARNY, N. J. — COUNCIL 90

With the last echo of the hilarious greeting welcoming the young '36 fading in the distance, our disappointments, failures, and disillusionings are wiped out by the overpowering vigor and hope, that though unexplained is nevertheless evident in the most pessimistic. So we submerge to a potent urge, to strive once more for a bigger and better year. With this do or die spirit Council 90 seriously and with discretion conducted the election of the following officers: Ann A. Stankus, President; William Grinewich, Vice-President; Susan Velyva, Recording Secretary; Casimir Kaslauskas, Fin. Secretary; Anthony Savickas, Treasurer; James Desker, Sergeant-At-Arms.

May I at this time also extend my sincere gratitude to the officers of '36 for their willingness, patience and loyalty, — your dogged efforts to fulfill your duties, made the year pleasant, interesting, and to my estimation, a year to be proud of. —DASH—

ROSELAND COUNCIL 8 — CHICAGO, ILL.

Minute News

With the year 1935 in which the Roseland council so predominated in activity gone, the Roseland Knights gloriously and officialy announce their intention of making the year of 1936 even more successful in its activities than any past year. To officiate during 1936, the following were selected: Frank Povilonis, president; Joe Venckus, vice-president; Phylis Žemaitis, secretary; Vincent Norkus, treasurer; and Lillian Michals, financial secretary.

For the ensuing year, following were selected as board of directors: Johnny Labzentis, chairman of the board; Helen Aliošius, secretary; Joe Venckus, program chairman; Al. Oakley and Vicky Surblis, entertainment chairmen; Anton Vaitkus, clubroom manager; Al. Malker, property caretaker; Steffie Stakulis, membership chairman; Jack Zekis, drama circle director; George Smulskis, press agent; and Dolores Keser and Josephine Zolpe, club hostesses.

To begin the new year with a bang, a girl committee, Miss Vicky Surblis, Miss Josephine Zolpe, Miss Joanne Globis, and Miss Lillian Michals, is preparing in that grand Roseland manner a surprise in entertainment MID-WINTER FROLIC is the name. Sponsors, The Roseland K of L Council 8. Place, the All Saints Parish Ballroom, 10806 Wabash Avenue. Time, Friday evening, January 17, 1936, 8:00 p. m. Music by Radio's famous orchestra DEAN COLBY and his gang.

The Knights, that is the men folks of the council played in a bowling tournament arranged by Al. Malker. The individual high game scoring honors went to Mike Pavilonis 233, Jack Zekis 201, Al. Malker 188, Willie Fryer 187, and G. Tiškus 178.

The Roseland K of L basketball team had no trouble in overwhelming the St. Paul M. E. Church gagers 70 to 16. Besides playing in the K of L league, Roseland has entered in the C. Y. O. league.

Watch for Roseland's venture in drama. Jack Zekis is its director. Players are Ann Jonikaitis, Bernice and Josephine Narmontas, George Smulskis, Johnny Labzentis, Anton Vaitkus, and others.

Roseland council wishes to express the season's greetings, a prosperous and abundant New Year, to all existing councils of the Knights of Lithuania.

—JONUKS.

CICERO, ILL. — COUNCIL 14

Our annual meeting, with nominations, elections and things, was held on Dec. 16. The members who solemnly promised "everything for the good of the council" are: Anthony Valančius, president; Tom Davis, vice-president; Bernice Rimkus, second vice-president; Anastasia Jauksha, secretary; Florance Paulaitis, treasurer; Mary Rakas, financial secretary; Peter Links, sergeant-at-arms; John Daniels, Walter Arber and Peter Bložis, trustees. To them we extend best wishes for a most successful year.

Feasting, Meriment, n' then Some

Boy we had swell time! Great! Mmm delicious! These are only a few of the exclamations heard when our members were reluctantly leaving the parish hall after that never-to-be-forgotten banquet, which was held on Dec. 17, in honor of the old and the new officers.

Did you ever try mingling Christmas spirit with that of the K of L? We did. Results: everthing that constitutes a truly enjoyable time.

V y t i s —

Some 38 members were gathered at this feast. And what a feast it was! The menu: one of the best to be had. The table: decked in gay Christmas garb. The room aglow with the cheerful light of Xmas candles. The members: one big, happy family, so it seemed. Would it be a banquet, without speeches? No. So, we had speeches. The old officers were called upon to speak their bit, and you can bet we were all at our best attention to hear from John Daniels, president; Frank Petkevičius, vice-president; Anastasia Jauksha, secretary; Florence Paulaitis, treasurer; Marianne Dauris, financial secretary. The new officers aknowledged introductions with "a few (?) words".

What, no Santa Claus? Patience, we're coming to that worthy gentleman. Gifts were presented to members who ranked highest in K of L activity. The meritorious are: Bernice Rimkus, Tom Davis, Anastasia Jauksha and Blanche Markūnas. The two best ticket sellers were also rewarded. Once again Tom Davis and Bernice Rimkus are at the top o'the list.

By some hokum or other (arranged by Anthony Zickus) each member received a gift from some celebrity. (Shirley Temple, Rin Tin Tin and such).

To top it all off was a pleasant surprise: a visit from our beloved pastor and spiritual advisor, whose high-minded valuable advice will cherish in our hearts. As the evening had begun, with prayer by ex-president Daniels, so it ended with prayer by president Anthony Valančius.

—BE MERRY.

GREAT NECK, N. Y. — COUNCIL 109

Knightly Knights:

Well the new year is really started. I wonder if Helen is going to shine drums for rest of the year. At least, in the near future.

When I read in the December issue of the VYTIS that a team scored 50 points in one game, I just had to let out some news of our own team. In the first game, our team scored 58 points as against the opponet's 18. In our second game, our team scored two baskets in the last 30 seconds of play. I still have to find a record equal to that of scoring 4 points in the last half-minute.

Our new cabinet radio is still leading as the main attraction up at our club-rooms. I now take this time to thank Rev. Father MacDonald of St. Aloysious Parish, Great Neck for obtaining for us this wonderful radio. I'm sure that all our members appreciate this beautiful gift. If it were not for Father MacDonald, the lodge would not have a radio among its permanent fixtures.

I also must tell you of our new Chairman of the House Committee. He makes tea for us during week days, He keeps the old stove red hot, in order to keep us from freezing, He washed the windows one cold evening when the temperature was close to '0'. Therefore, fellow knights, I take my hat off to a gentlemen and an energetic young man, "Cot" Yuska.

Some members of our lodge tell me that some Knights from Maspeth visited us one cold evening and did not find a soul at the club-rooms. I, therefore, apologize for not being present to receive them at the club, but we had just left when they arrived. So it seems that we must have previous notice of their arrival in order to prepare for their reception.

So with lotions of love and millions of thanks I remain your not so faithful correspondent.

—LITTLE JONATHAN.

Thirteen

COUNCIL 24 — CHICAGO

WEST SIDE — After a period of inactivity, K of L Council 24 became active with a somewhat boisterous yearly meeting which was attended by quite a few members who haven't been seen at meetings for some time. It is fervently hoped not only that they keep attending meetings, but that they bring friends along also. The next council meeting is to be held Tuesday, January 14th.

Council 24 officers for 1936 are as follows: president — W. Mikšis; vice president — L. Labanauskas; secretary — Miss J. Daniunas (president last year); financial secretary — Miss B. Zaura; treasurer — S. C. Lachawicz; trustees — Miss B. Peters and J. Glebauskas; sergeant-at-arms — A. Stankus. Our spiritual advisor, Fr. A. Jeskevičius, president during the election.

Plans for activity in 1936 were formulated beginning with a social January 28th, to which all other councils' members are cordially invited. The time: 8 p. m. — the place: Our Lady of Vilna parish hall. There will be music, dancing, refreshments. The committee for the afore-mentioned social consists of the following: Stephen C. Lachavicz, chairman; Joanne Daniunas, Bernice Zaura, Walter Phillips and Lon Laban.

When Council 24 does things, it does them in bunches. A committee was formed to take charge of a dance, details of which shall be announced in these columns soon.

Don't forget about this council's social January 28th, 8 p. m., Our Lady of Vilna parish hall, West Side.

—PAL.

K of L COUNCIL 55 — INDIANA HARBOR, INDIANA

The K of L Council 55, of Indiana Harbor, emerges from the diplomatic whirl of its election none the less unscathed from their strenuous campaign. The contest waxed with fury, when the at last smoke of battle had been cleared and last evidence of carnage had been laid beneath the turf, the Conservatives had swept themselves into office.

The members await with impatience as to the outcome of their executive selection. Haile John Masidonskas will be at the helm of our Ship of State, and will steer with ease and confidence knowing that his aides-des-campes Gustavus Mikalauskas, First Mate, and Peter Porkus, Chief Budget-Balancer, will keep their eyes on the course and purse-strings respectively. Others who boast the rigid constitutionality of their positions are: Stella Kuchinskas,, Financial Busybody; Ann Waitkus, Secretary; and Fritz Mikalauskas, Minion of the Gate.

The responsibility of keeping you informed as to our Progress in the coming year will fall upon the worthy shoulders of our own Wanderlust Boys, Pete "Winchell" Mason and Louie "Merger" O'Leskoskey, Official Ambassadors of Good Will and Brotherly Sanction, per se, Incorporated.

Our Wonder Basketball Team, known throughout the Calumet Region as the "Big Red Team" has been going great guns in the Deanery Council CYO League. Topknotters, they are ensnared in a three-way tie for first place honors with an average of .833 for the first round. They have lost one game, and that on their own court, but with the start of the second stanza Peter P. Porkus hopes to incite the boys to their first championship and a coveted trophy.

Paul Gudas and Girl Friend attended the New Year celebration at the Trianon, and sent your Scribe a card. Thanks.... Marcelle Eisminski returns from an extended sojourn of the Windy City where she has been doing

secretarial duties, and is Steve Norkus happy. The added incentive was not enough to help him win his match at the Inland Grapple and Grunt Show. He lost, however, by one of those dubious decisions that arouses the wrath and fury of an audience of 14,000 strong... Sickness of Kate Laucys of the Deodor St. made her miss the New Year festivities at the residence of Francis Yurgutis. Among those that attended, though, were: Friz, Gus, Louie, Johnnie, Bernice, and "Cyclone" Strummy. The event was the New Years Pot Luck Party, simobolical of the Mock Moanin' Parties that we are so famous for. Time was spent in monopolizing on Virginia D., and watching the dawn break upon a New Year over a bottle of buttermilk. (Paging Mama Goose)...

Peter P. Porkus attended the Holy Name Banquet and made one of his remarkable speeches climaxing it with the statement, "In the light of our material progress, in the light of the increasing effectiveness in the garnering of points, you must come and see us play ball, sometimes..." —WANDERLUST BOY, INC.

ROCHESTER, N. Y. — COUNCIL 93

Up on entering the new year, Council 93 has resolved to retain its true and loyal members by planning a schedule of more interesting meetings. This will be possible if the members will co-operate and present themselves monthly. Let it be each member's resolution of the new year to attend regularly and offer suggestions, rather than depend upon a handfull as seems to be the custom.

A bowling party was held as the choice monthly activity in December. The members displayed their athletic talent at this social. However, those who were inferior will earnestly attempt to overpower the strong at the next party. The high honors of the day went to Leo Brown, a newly joined member and Florence Slicks, who were given tokens for their skillful achievements. Watch for the date of the next party.

In conclusion, Council 93 extends its best wishes of 1936 to all councils for bigger and better K of L Clubs, although we are a trifle late in extending this greeting.

—OFFICER.

NEW YORK COUNCIL 12

The New Year arrived with a bang for Council 12. Almost all of Council 12 celebrated together and rang out the old and clanged in the new. Everybody gathered at the club-rooms and finally piled, crawled, and sprawled into five cars of dubious make and size. (Including the milk-men's boiler... And how she did boil!) We finally arrived at our landing-place and Johnny Wainis, acting as bartender, was almost smothered by the mad horde that overran the place. Let it be known here that the New Year was properly and boisterously ushered in. The wee hours of New Year's Day found everybody tired and happy and plenty sleepy. (Your correspondent was more than tired and sleepy, but was he happy.)

Nuff sed, about the New Year and now for a bit of business, with our Parent's Nite Committee working every on the dance for next month. The Social Committee has promised to map out a plan of activities with the sports managers also doing a bit of brainstorming on the entertainment end.

We are sorry that Andy (Jr.) Savage found it necessary to go away down south in Texas. We'll miss the Big Boy, but anyhow we all wish him luck in his new position.

"Nom de Plume"

K of L COUNCIL 124 — JERSEY CITY, N. J.

January 14th, K of L council 124 held a social to honor the out-going officers, it was indeed a gala nite for the members and their friends. This was in itself a grand testimonial to the vigor and health of our organization as well as to the ability and untiring efforts of the present and past Board of Officers. It was a pleasure to have Miss Ann Stankus the President, of Keanry council and her merry-making gang with us, to share in the glories of the evening. Also Pete Cibulskis the President, of Maspeth council and his gang over, and Linden council also.

To succeed Miss Leonora Kappil to the office of presidency, the members elected Anthony Augustis as president. Only too well does the newly elected president, realize, that he has drawn a big assignment in essaying to fill Miss L. Kappil place, but if integrity of character, sincerity of purpose, and K of L interest means anything, then Anthony Augustis has "what it takes".

Peter Dadella Vice-Pres. Miss Anele Andrews re-elected as recording secretary, Mrs. Anthony Zvirblis relected, for her fourth term as treasurer, knowing that Mrs. A. Zvirblis has ever been one of most faithful active and energetic worker, the members unanously and heartily endorsed the nomination, Miss Mildred Andrews was elected to office of financial secretary, and John Zvirblis sergeant-at-arms.

The gathering of members and their friend was honored by the presence during the entire proceedings of our National President, Mr. Anthony Mazeika and his wife. Mr. Mazeika who closed the inspiring meeting with a short address of congratulation on the success of the passed, and of exhortation to even greater deeds in the spiritual, material and social life of Knights of Lithuania.

The Refreshment Committee, too, deserves a special and honorable mention, for the excellent cuisine offered on this occasion. Whether it was because everyone was in such hilarious mood or the tang of wintry weather, we know not, but the opinion seemed unanimous that the "eats" were more palatable, hunger-satisfying and plentiful than ever. Perhaps it was the capability of the assisting committee of girls. More power to them!

Jan. 20th, meeting of the council was very impressive and entertaining one. And what is more important, it was the best attended monthly gather in a long while. For this the members are to be congratulated. At this meeting the newly installed officers were functioning for the first time, and all present were delighted to see things running along in their usual smooth manner. The holidays over, settle back to the usual routine and a number of important matters are up for discussions and action in the next few months, principal among these, the annual spring activities.

—CHARLES E. BASON.

GRANDPA'S LOGIC

Crooked men sometimes get business, only straight men keep it.

When your neighbor's house is dark, it means one of two things either they are away from home, or their daughter is giving a party.

TAU — MYK. LINK.

*Šiandien aš pardaviau širdį
už kelius centus varinius —
Visi emė mane girti
ir klojo gatvėn vainikus.*

*Saldžiuosius medaus aš korius
išlieju ant takų žmonėms.
Aš myliu žmones, dėl jų noriu
dainuot, rašyt, žydėt gėlėm.*

*Ar manot linksma man dainuot,
žaiždas atverti prieš minias —
ir skystis, bartis, aimanuot —
Vis tiek manęs jie nesupras.*

*Už tai, kad meilę dainavau,
kad širdį rodžiau aš kitiems,
visi apleido žmonės jau,
draugai, nevertas esu jiems.*

*Norėjau sulaužyt pluksnas
rašalo bonkas išlieti
ant stalo, rausvom paunksmėm
uždegti rašty vinjetes.*

*Bet pajutau — jaučiu dainą,
manoj širdyj, kraujo take —
Dievas davė — neatmaino —
Rašau džiaugsme ir sielvarte.*

Kaunas 1935-III-30

—ORŪNAS.

COMPENSATION

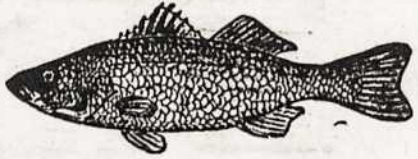
*I'd like to think when life is done
That I had filled a needed post,
That here and there I'd paid my fare
With more than idle talk and boast;
That I had taken gifts divine,
The breath of life and manhood fine,
And tried to use them now and then
In service for my fellow man.*

*I'd hate to think when life is through
That I had lived my round of years
A useless kind, that leaves behind
No record in this vale of tears;
That I had wasted all my days
By treading only selfish ways,
And that this world would be the same
If it had never known my name.*

*I'd like to think that here and there,
When I am gone, there shall remain
A happier spot that might have not
Existed had I toiled for gain;
That some one's cheery voice and smile
Shall prove that I had been worth while;
That I had paid with something fine
My debt to God for life divine.*

Edgar A. Guest

THE ROYAL ORDER OF THE

S E B A S S

Greetings and salutations of the highest degree!

With the beginning of the New Year we naturally expect everyone to be full of "pep" and, as one would say, "Up-an-at-em"! But conditions seem to be just the opposite of all that.

We have many varied days, such as Father's Day, Decoration Day, Labor Day, etc. etc.; now, according to some individual on the air, January first is to be known as "National Aspirin Day". You know what I mean, "Deflation Pills", that make a big head come back to its normal size. Come to think of it all, maybe our correspondents welcomed the New Year a bit too enthusiastically. And in turn that may be the reason for so few "write-ups" about our councils.

After the holiday spirit or spirits, or both, have worn off we finally get a chance to see and appreciate the many gifts we received, we realize what a nice "feller" Santa is.

After going over his gifts one of my bosom pals (not boozum) was inspired to write poetry. Here are the results of his effort.

For Christmas she bought me
Some green and red ties,
Her heart's in the right place,
But where are her eyes?

Here is another verse which I happened to find on a Christmas Card.

Merry Christmas Dad!

We trim the tree on Christmas night
And trim the house with holly bright;
But poor old Dad—
He gets trimmed first
And what is more
Gets trimmed the worst.
But still he never says a word—
So here's to Dad!
A game old bird!

More truth than poetry. Don't you think so?

Usually I am able to give a bit of news in regard to the behavior of some of our Sebass members, but this being a New Year and wanting to start it right I won't say a thing about anyone, well at least not until the next issue, come to think of it that is a whole month, well, I'll hold it regardless.

A L.

Secretary's Secretary.

P.S. How about some news from you "fellers out in the meowntains" out east. Loosen up.

P.P.S. Some of the Sebass members are slipping on their dues. Better check up or pay up yours or you'll cease to be a member.

Sixteen

AESLOP'S FABLES

AESLOP'S FABLES

SPINACH AND COFFEE

AESLOP'S FABLES

AESLOP'S FABLES

by Peter S. Pettrow

John D. Rockaboat once heard that the first hundred years of a man's life are the hardest. Hence his main ambition was to reach that mark so that he could have life easy after that. He had already reached the ripe old age of 98. He was always a picture of health, and was quite sure he would reach his goal of 100.

His daily meals consisted of two pounds of spinach each meal and ten cups of coffee daily. He knew that too much coffee was not good for anybody; but with him it was a habit since birth, so he couldn't break away from it. The six pounds of spinach that he ate daily was just the thing to neutralize the poisons of the coffee in his system. Thereby he was always healthy.

Now during his 98th year there came over the country a terrible draught. It hadn't rained for weeks, so that all crops had dried up, including spinach. Not able to get enough spinach to kill the poisons of coffee in his system; his health began to go bad. The doctor advised him to cut out the coffee but it was very hard to break away from what was with him all his life. He was really worried about his health now. If it would only rain again so that spinach could grow, his health would be better again.

One day, a well meaning friend told him that a good way to break away from the bad habit of drinking coffee was to inhale gas. So without consulting his doctor; John D. got a pail full of gasoline and began inhaling the fumes until his head got light and he fell into the pail. Thus John D. Rockaboat drowned and never reached the Century mark.

MORAL:--- Never let a blacksmith fix your watch.

THE DANCING SEASON IS ON!

See Calendar on back of cover for dates of affairs.

— V y t t i s

HUMOR

JUOKELIAI

Karaliaus Vaistai — King's Medicine

MOTERIŠKOS KALBOS

—Žinote pone Dešraitienė, kas atsitiko pas ponus Pirkaičius, tuos ką prieš penkis metus gyveno šale mus?

—Ne, nežinau nieko. O kasgi tokio pas juos atsitiko?

—Nugi ponas Pirkaitis nusipirko Liudviko XIV lova... Brangiai užmokėjo, bet kai lova gavo, joje negalėjo gulėti, nes ta lova jam pertrumpa.

—Vajė, vajė... Tai ką jis dabar darys?

—Ką darys? Jis jau padarė...

—O ką jis padarė?

—Jis tą lova pasiuntė atgal in Paryžių ir pereikalavo, kad vieton šitos jam atsiustų Liudviko XVI lova.

SKIRTUMO NĖRA

Viena tarnaitė su savo ponais iš Amerikos nukeliavo in Europą ir ten praleidus kelis vasaros mėnesius, sugrįžo namo. Jos draugė atlankius sugrįžusią tarnaitę, praleido kelias valandas klausinėdama kaip Europoj žmonės gyvena, kokie žmonės, ką jie valgo, kaip kalba ir tt. Ant galo užklausė:

—Na sakyk remunėle, o kokie Europoj bliūdai? Ar tokie kaip ir Amerikoj?

—Bliūduose jokio skirtumo aš nematau, nes jie Europoj susidaužo lygiai taip kaip ir Amerikoj...

TEGUL NULIPA SAUSA

—Vaikas: — Tėte! obuolį ką man davėte, tai aš jau suvalgiau.

Tėvas: — Tai gerai. Ar buvo gardus?

—Tai, nieko sau. Kaip tik prakandau, tai radau kirmėlę, bet aš ją suvalgiau.

—Ką?! Suvalgiai kirmėlę? Te, skubin išgerk stiklinę vandens, kad tą kirmėlę nuplautum žemyn!

—Ne, tėte, aš vandens šito negerisiu, tegul ta kirmėlė sausa nulips žemyn.

FAMILY STUFF

Man at the cash register: "Listen, I wouldn't cash a check for my own brother!"

Stranger: "Well, of course, you know your famiy better than I do."

"I've changed my mind."

"Well, does it work any better?"

He: "Let's sit this dance out."

She: "I'm tired; let's dance awhile."

Room: "I've put your dress shirt on the clothes-horse."

Mate: "What odds did you get?"

Soph: Will you give us ten cents to help the old ladies' home?

Frosh: What, are they out again?

WATCH YOUR JUGULAR

The well-known Father Healy went to a Dublin barber one morning for a shave; the man's hand shook rather badly, and he slightly grazed Father Healy's cheek. The priest, with a grave glance at the barber's shaking hand, shook his head and murmured: "Whisky, whisky, whisky."

"Ay, your Reverence," assented the barber, "it does make the flesh very tendher."

There is a cheerful Irishwoman on the East Side whose husband is a confirmed hypochondriac.

"Good morning, Mrs. Clancy," said a friend, as they met at market. "An' how's the family?"

"They's all doin' well," said Mrs. Clancy, "with the exception of me ould man. He's been enjoyin' poor health now for some time; but this morning he complained of feelin' better."

GRANDPA'S LOGIC

Keep your temper — most folks have all they need.

You'll rarely ever be sorry for what you don't say.

A good way to get rid of an enemy is to make him a friend.

We shall never have friends if we expect to have them without any faults.

Nothing is easier than fault finding: no brains, no self denial, no character are required to set up in the fault-finding business.

If we had no faults, we should not take so much pleasure in noticing them in others.

What you think about some folks may be just what they think of you.

In taking revenge a man is but even with his enemies, but in passing it over he is superior

ONWARD KNIGHTS

2310 West Roosevelt Road

M. P. JOVARAUSKAS and J. P. BERTULIS, Props.

ROOSEVELT FURNITURE CO., INC.

BUY YOUR FURNITURE AT THE

Chicago, Illinois

STANLEY CLEANER

S. SIMULIS, Prop.

CUSTOM TAILOR

Suits Made to Order

All Garments Insured

2150 South Hoyne Avenue

Phone Canal 5474

CENTRO VALDYBAKun. A. Valančius, Dv. Vadas,
2745 W. 44th St., Chicago, Ill.Antanas J. Mažeika, Pirmininkas,
145 Taylor St., Brooklyn, N. Y.Juozas Poška, I-Vice Pirm.
2215 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.Pr. Razvadauskas, II-Vice Pirm.
233 E St., So. Boston, Mass.Monica Z. Peters, Raštininkė,
2222 W. 23rd Place, Chicago, Ill.Michael Martinkus, Iždininkas,
32 Winfield Ave., Jersey City, N. J.John Bačinskas, Iždo Globėjas,
344 Millbury St., Worcester, Mass.John Wainis, Iždo Globėjas,
704 Washington Ave., Linden, N. J.**Spaustuvės Direktorai**Adv. Konnie J. Savickus,
Kuno Kultūros Rumai,
Kaunas, LithuaniaKun. P. Katauskas,
6812 S. Washtenaw Ave., Chicago, Ill.Al. Manstavičius,
1448 N. Wood St., Chicago, Ill.**Literatūros Komisija**J. Poška Kun. S. Vembrė
A. Mažeika M. Z. Petraitienė
Pr. Zdankus Pr. Razvadauskas
Kun. J. Vaškevičius, M.I.C.**K of L CALENDAR****FEBRUARY 2, 1936****20TH ANNIVERSARY
ANNUAL DANCE**Nativity Parish Hall
68th St. and Washtenaw Ave.

Chicago, Ill., Marquette - C-112

FEBRUARY 15, 1936

— DANCE —

St. Anthony Parish Hall,
14th St. and 49th Ct.

Cicero, Ill. — Council 14

FEBRUARY 25, 1936**CONFETTI DANCE**

West Side Hall, 2244 W. 23rd Place

Chicago, Ill., West Side Council 24

HAVE YOUR PRINTING DONE AT THE**K of L Press**4736 South Wood Street
Lafayette 6298

Place Your Order Now For Your Tickets.

LET'S ALL GO TO THE
MINSTREL AND JAMBOREE

Sponsored by

K of L SUPREME COUNCIL
THE DATE TO BE ANNOUNCED

WATCH, for the place and admission!

**PRICES
of TWO COLOR
TICKETS**Size illustrated
100 — \$1.50
Add. 100 — 50c.**COLORS:**Yellow Ticket
Knight OrangeGreen Ticket
Yellow KnightCoral Ticket
Red KnightThese prices for
K of L Councils
ONLY.